

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	6Cdo/70/2019
Identifikačné číslo spisu:	3809207517
Dátum vydania rozhodnutia:	30.07.2019
Meno a priezvisko:	JUDr. Ivan Machyniak
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2019:3809207517.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v spore žalobcov 1/ Z. Š., narodeného XX. XX. XXXX, bývajúceho v S., S. XX, 2/ Z. Š., narodenej XX. XX. XXXX, bývajúcej v S., S. XX, proti žalovanému B. Š., narodenému XX. XX. XXXX, bývajúcemu v S., V. A. F. C. XX, o vyporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva manželov, vedenom Okresným súdom Prievidza pod sp. zn. 17C/130/2009, o dovolaní žalovaného proti rozsudku Krajského súdu v Trenčíne z 24. apríla 2014 sp. zn. 19Co/66/2012, 19Co/67/2012, 19Co/68/2012, takto

rozhodol:

Dovolanie o d m i e t a.

Žalobcom náhradu trov dovolacieho konania nepriznáva.

Odôvodnenie

1. Krajský súd v Trenčíne (ďalej len „odvolací súd“) rozsudkom z 24. apríla 2014 sp. zn. 19Co/66/2012, 19Co/67/2012, 19Co/68/2012 potvrdil rozsudok Okresného súdu Prievidza (ďalej len „súd prvej inštancie“) z 12. decembra 2011 sp. zn. 17C/130/2009, ktorým tento vyporiadal bezpodielové spoluvlastníctvo žalovaného a pôvodnej žalobkyne Z. Š., rozhodol o trovách konania, o trovách štátu a uložil povinnosť žalovanému zaplatiť súdny poplatok za vyporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva manželov. Rovnakým rozhodnutím odvolací súd potvrdil aj uznesenia súdu prvej inštancie z 2. februára 2012 sp. zn. 17C/130/2009, ktorými súd prvej inštancie nepriznal žalovanému oslobodenie od súdnych poplatkov a uložil mu povinnosť zaplatiť súdny poplatok za podané odvolanie.

2. Proti rozsudku odvolacieho súdu podal žalovaný dovolanie, v ktorom namietal, že rozhodnutie odvolacieho súdu je nepreskúmateľné, arbitrárne a vecne nesprávne. Navrhol, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“ alebo „dovolací súd“) napadnutý rozsudok odvolacieho súdu, ako aj rozsudok súdu prvej inštancie zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie.

3. Žalovaný odovzdal dovolanie na poštovú prepravu dňa 20. februára 2018, teda už za účinnosti zákona č. 160/2015 Z. z., Civilný sporový poriadok (ďalej len „C. s. p.“ alebo „Civilný sporový poriadok“), ktorú uvedený zákon nadobudol 1. júla 2016. Keďže lehota na podanie dovolania začala plynúť ešte pred nadobudnutím účinnosti Civilného sporového poriadku, splnenie podmienky, či dovolanie bolo podané v

zákonom stanovenej lehote, bolo potrebné v záujme zachovania zásady právnej istoty posúdiť podľa právneho stavu platného a účinného v čase, kedy začala plynúť a uplynula lehota na podanie dovolania, t. j. podľa príslušných ustanovení Občianskeho súdneho poriadku (zákona č. 99/1963 Zb. - ďalej len „O. s. p.“). Dôvodom na takýto postup je nevyhnutnosť rešpektovania základného procesnoprávneho princípu o spravodlivej ochrane porušených práv a právom chránených záujmov tak, aby bol naplnený princíp právnej istoty, vrátane legitímnych očakávaní sporových strán, v tomto konkrétnom prípade vo vzťahu k splneniu základných procesnoprávnych podmienok dovolacieho konania, medzi ktoré nesporne patrí práve včasnosť podania dovolania.

4. Najvyšší súd ako súd, ktorého funkčná príslušnosť na prejednanie dovolania a rozhodnutie o ňom ostala zachovaná aj po nadobudnutí účinnosti nových kódexov civilného procesného práva (v tejto súv. por. tiež § 10a ods. 1 O. s. p., § 35 Civilného sporového poriadku aj nedostatok osobitnej úpravy v Civilnom mimosporovom poriadku), sa v prvom rade zaoberal tým, či ho žalovaný podal v zákonom stanovenej lehote a dospel k záveru, že dovolanie bolo podané oneskorene.

5. Podľa § 240 ods. 1 O. s. p. účastník mohol podať dovolanie do jedného mesiaca od právoplatnosti rozhodnutia odvolacieho súdu na súde, ktorý rozhodoval v prvom stupni. Ak odvolací súd vydal opravné uznesenie, plynula táto lehota od doručenia opravného uznesenia.

6. Podľa § 240 ods. 2 O. s. p. zmeškanie lehoty uvedenej v odseku 1 nebolo možné odpustiť. Lehota bola však zachovaná, ak sa dovolanie podalo v lehote na odvolacom alebo dovolacom súde.

7. Podľa § 57 ods. 2 O. s. p. platilo, že lehoty určené podľa týždňov, mesiacov alebo rokov končili sa uplynutím toho dňa, ktorý sa svojím označením zhodoval s dňom, keď došlo ku skutočnosti určujúcej začiatok lehoty a ak ho v mesiaci nebolo, posledným dňom mesiaca. Ak koniec lehoty pripadol na sobotu, nedeľu alebo sviatok, bol posledným dňom lehoty najbližší nasledujúci pracovný deň.

8. Podľa § 57 ods. 3 O. s. p. lehota bola zachovaná, ak sa posledný deň lehoty urobil úkon na súde alebo podanie odovzdalo orgánu, ktorý mal povinnosť ho doručiť.

9. V preskúmvanej veci bol dovolaním napadnutý rozsudok odvolacieho súdu doručovaný do vlastných rúk zástupkyňi žalobcu 1/ JUDr. Valérii Cehovej, zástupcovi žalobkyne 2/ Z. Š. a zástupkyňi žalovaného JUDr. Zlatici Hammerovej. Zástupkyňi žalobcu 1/ bol rozsudok odvolacieho súdu doručený dňa 7. júla 2014, zástupcovi žalobkyne 2/ dňa 2. júla 2014 a zástupkyňi žalovaného dňa 2. júla 2014. Predmetný rozsudok tak nadobudol právoplatnosť 7. júla 2014 (§ 159 ods. 1 O. s. p.). Zákonom stanovená jednomesačná lehota na podanie dovolania skončila žalovanému uplynutím dňa 7. augusta 2014.

10. Žalovaný, ako to vyplýva z odtlačku poštovej pečiatky na obálke, obsahom ktorej bolo predmetné dovolanie (č. l. 366), podal dovolanie na poštovú prepravu dňa 20. februára 2018, teda zjavne oneskorene. V danom prípade tak ide o dovolanie podané po uplynutí zákonom stanovenej jednomesačnej lehoty.

11. Najvyšší súd vychádzajúc z toho, že zmeškanie lehoty, v ktorej mohol účastník podať dovolanie, nebolo možné odpustiť, dovolanie žalovaného ako oneskorene podané odmietol [§ 447 písm. a) C. s. p.].

12. Navyše žalovaný podľa obsahu spisu nemá právnické vzdelanie a nejde ani o žiadny z prípadov, na ktorý sa vzťahuje ustanovenie § 429 ods. 2 C. s. p. V uznesení súdu prvej inštancie z 26. marca 2018 sp. zn. 17C/130/2009, ktoré bolo žalovanému doručené 4. apríla 2018, bol žalovaný riadne poučený podľa § 429 ods. 1 C. s. p. o osobitných podmienkach dovolacieho konania, a to o povinnom zastúpení advokátom a o nevyhnutnosti spisania dovolania a iných podaní advokátom. Žalovaný aj napriek riadnemu poučeniu obsiahnutému v spomenutom uznesení súdu prvej inštancie plnomocenstvo na zastupovanie v dovolacom konaní udelené advokátovi nepredložil. Dovolanie má preto aj vadu podľa § 429 ods. 1 C. s. p., ktorú žalovaný ani do rozhodnutia najvyššieho súdu neodstránil, čo je ďalším

dôvodom na odmietnutie dovolania.

13. O náhrade trov dovolacieho konania rozhodol dovolací súd podľa § 453 ods. 1 C. s. p. tak, že žalobcom ich náhradu nepriznal, keďže im žiadne preukázané trovy v dovolacom konaní nevznikli (R 72/2018).

14. Toto uznesenie bolo prijaté senátom najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.